

Sygn. akt: I C 363/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	Agnieszka Ulatowska

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) z siedzibą w R. działający w Polsce przez B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W.

przeciwko J. S.

o zapłatę

- Zasądza od pozwanego J. S. na rzecz powoda B. (...) z siedzibą w R. działający w Polsce przez B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwotę 155,00 zł (sto pięćdziesiąt pięć złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 11.11.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty.
- Zasądza od pozwanego J. S. na rzecz powoda B. (...) z siedzibą w R. działający w Polsce przez B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwotę 137,00 zł (sto trzydzieści siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 363/18

UZASADNIENIE

Powód B. (...) z siedzibą w R. działający w Polsce przez B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu egzekucyjnym pozew o zapłatę na swoją rzecz od pozwanego J. S. kwoty 155 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 11.11.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty z tytułu nieuiszczonej składki ubezpieczeniowej naliczonej na mocy umowy ubezpieczenia pojazdu mechanicznego.

Postanowieniem z dnia 07.09.2017 r. wydanym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Giżycku.

Nakazem zapłaty z dnia 31.10.2017 r. tut. Sąd uwzględnił powództwo w całości obciążając pozwanego kosztami procesu.

Pozwany J. S. we wniesionym sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa w całości. Twierdził, iż przed dniem 14.10.2014 r. sprzedał pojazd objęty ochroną ubezpieczeniową oraz wypowiedział umowę ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwanemu J. S. przysługiwało prawo własności koparko-ładowarki marki (...) o numerze (...).

(okoliczność bezsporna)

W dniu 14.10.2013 r. pozwany zawarł z powodem B. (...) z siedzibą w R. działającym w Polsce przez B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 14.10.2013 r. do 13.10.2014 r. Składka ubezpieczenia w kwocie 106 zł została uiszczona przez pozwanego gotówką.

(**dowód** : polisa nr (...) – k. 13)

W dniu 23.07.2014 r. pozwany zbył przedmiotowy pojazd D. W..

(**dowód** : faktura VAT nr (...) – k. 60)

Pozwany nie wypowiedział umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dotyczącej przedmiotowego pojazdu. Została ona przedłużona na kolejne 12 miesięcy – tj. do dnia 13.10.2015 r. Składka ubezpieczeniowa została ustalona na kwotę 155 zł.

(**dowód** : polisa nr (...) – k. 14)

W grudniu 2014 r. pozwany poinformował powoda o sprzedaży pojazdu.

(okoliczność bezsporna)

Powód bezskutecznie wzywał pozwanego do uiszczenia kwoty 155 zł tytułem należności z umowy OC.

(**dowód** : wezwanie do zapłaty 02.10.2017 r. z potwierdzeniem nadania – k. 15-16)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości, a zatem zasługiwały one na danie im wiary w całości, tym bardziej, iż nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Innych wniosków dowodowych strony nie zgłaszały.

Roszczenie powoda zostało oparte na przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 473) stanowiącej podstawę zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy z wyjątkami wskazanymi w ustawie. Wskazana umowa zostaje zawarta z mocy samego prawa i ma na celu zapewnienie ciągłości ubezpieczenia. Ewentualne oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy winno być złożone na piśmie (forma pisemna ad probationem – art. 74 § 1 k.c.). Zaniechanie w przedmiocie złożenia oświadczenia w ustawowym terminie skutkuje koniecznością korzystania z ochrony ubezpieczeniowej dotychczasowego zakładu ubezpieczeń na warunkach obowiązujących w momencie przedłużenia umowy i informacji o ubezpieczeniu na kolejny okres ubezpieczenia (art. 28 ust. 1b, 1c w/w

ustawy). Wskazana regulacja nie znajduje zastosowania w sytuacji, gdy przeniesione zostaje prawo własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W takim przypadku na mocy art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu najpóźniej z upływem okresu, na jaki została zawarta.

Na gruncie niniejszej sprawy istotny jest także przepis art. 32 ust. 1 i 4 w/w ustawy, który stanowi, iż posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń.

W przedmiotowej sprawie, pozwany w dniu 23 lipca 2014 r. przeniósł prawo własności pojazdu objętego przez powoda ochroną ubezpieczeniową powiadamiając go o tym fakcie dopiero w grudniu 2014 r. – tj. po zawarciu następnej umowy na kolejne 12 miesięcy. Jednocześnie w sprawie nie ustalono, czy zawiadomienie o zbyciu pojazdu obejmowało dane posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu określone w art. 32 ust. 2 w/w ustawy i tym samym umożliwiło pełną identyfikację stron umowy sprzedaży. Twierdzenia pozwanego o wcześniejszym zawiadomieniu powoda i wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia nie zostały w jakikolwiek sposób wykazane. Stosownie zaś do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Pozwany zatem zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu winien przedstawić lub wskazać środki dowodowe na poparcie twierdzeń o faktach pod rygorem negatywnych skutków procesowych (art. 232 k.p.c.). Podnoszone przez pozwanego twierdzenia w zakresie wypowiedzenia umowy, które nie zostały poparte żadnymi dowodami, nie mogły zostać uznane za wiarygodne.

Wobec powyższego uznać należało, iż pozwany na mocy art. 32 ust. 1 i 4 w/w ustawy ponosi solidarną odpowiedzialność za zapłatę składki ubezpieczeniowej naliczonej przez stronę powodową na podstawie kolejnej umowy ubezpieczenia zawartej w trybie art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) i obejmującej okres od 14.10.2014 r. do 13.10.2015 r.

Mając na uwadze, iż termin zapłaty należności z tytułu składki ubezpieczeniowej upłynął z końcem dnia 10.11.2014 r., stwierdzić należy, iż od dnia następnego pozwany pozostawał w zwłoce ze spełnieniem świadczenia, co uzasadnia zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 11.11.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Mając na uwadze, iż powództwo zostało uwzględnione w całości, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, na które składały się koszty zastępstwa procesowego (90 zł), opłata sądowa od pozwu (30 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).